

Петърчо притай дъхъ. Въ стаята се чуваше само пъшкането на сестричето му. Слѣдъ това той попита:

— Дошла ли е вече Новата година, мамо?

— Да, — отвърна майка му. — Тя е дошла вече.

— Дѣ е тя?

— Тамъ — при веселитѣ хора. При тѣзи, които иматъ всичко. При тѣзи, които не гладуватъ.

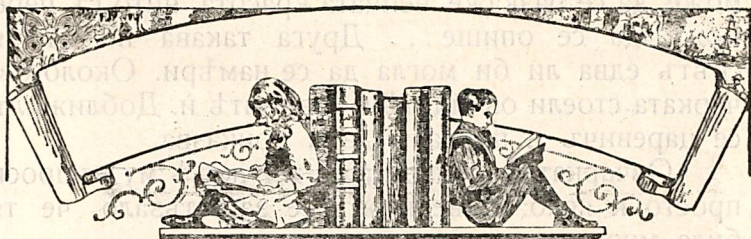
На Петърча му стана мжно. Той бѣше гладенъ...

А тамъ — тамъ е дошла вече Новата година.

— Защо сме ние бѣдни, мамо? — попита Петърчо.

Майка му въздъхна и нищо не отговори...

И. Василевъ.

Царкинка — босокрачка.

(Приказка).

Въ едно далечно царство имало единъ царъ и една царица. Тѣ имали единъ много хубавецъ синъ. Красавецъ билъ той, но билъ много горделивъ. Еднѣжъ царьтъ повикалъ сина си и му казалъ:

— Врѣме е, царевичъ, да се оженишъ. Разходи се по разни страни, разгледай и вземи за жена, която ти се най-много хареса. Не гледай